

357

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1949 r.

w sprawie wymiaru, poboru i administracji funduszu „D” S.F.O.

Na podstawie art. 7 ust. 3 oraz art. 18a ust. 3 art. 31a ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256, Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Żeglugi i Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. 1. Płatnikami składek oszczędnościowych na fundusz „D” S.F.O. są: Centrala Rybna i przedsiębiorstwa upoważnione przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są do pobierania składek oszczędnościowych od uczestników funduszu „D” w wysokości ustalonej w art. 31b ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania przy każdej wypłacie z tytułu lub na poczet należności za dostarczone ryby.

3. Pobrane składki oszczędnościowe obowiązani są płatnicy, określani w ust. 1, przelać do właściwego według miejsca zamieszkania rybaka urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

4. Płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są do prowadzenia ewidencji pobranych kwot z tytułu składek oszczędnościowych na fundusz „D” S.F.O. i składania właściwym urzędowi skarbowym przy wpłacie tych kwot w dwóch egzemplarzach wykazów, wskazujących osobę uczestnika funduszu oraz podstawę obliczenia i wysokość pobranej składki oszczędnościowej.

§ 2. Jeżeli uczestnicy funduszu „D” S.F.O. dokonują sprzedaży połowów również innym nabywcom, aniżeli wymienionym w § 1 ust. 1, obowiązani są wpłacać składki oszczędnościowe, przypadające od kwoty uzyskanej ze sprzedaży tych połowów, do właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając jednocześnie w dwóch egzemplarzach wykaz wskazujący nabywców, ilość sprzedanych ryb oraz kwoty uzyskane ze sprzedaży.

§ 3. Podstawę obliczenia składki oszczędnościowej od uczestników funduszu „D” S.F.O. stanowi kwota uzyskana każdorazowo ze sprzedaży połowu w stanie surowym lub przetworzonym.

§ 4. 1. Urzędy skarbowe obowiązane są przelewać zebrane w trybie §§ 1 i 2 wpłaty na fundusz „D” S. F. O.

do Pocztowej Kasy Oszczędności (P.K.O.) najpóźniej do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, dołączając po jednym egzemplarzu wykazów określonych w § 1 ust. 4 i w § 2.

2. Zgromadzone do dnia 31 grudnia 1948 r. wkłady oszczędnościowe na fundusz „A” S.F.O. od samodzielnych rybaków kutrowych P.K.O. przeleje na fundusz „D” S.F.O. z zachowaniem na poszczególne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu „D” S.F.O.

§ 5. Wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu „D” S.F.O., zgromadzone w P.K.O., lokowane będą w Banku Rolnym na cele inwestycyjne rybołówstwa morskiego. Do czasu uruchomienia Banku Rolnego funkcje jego w tym zakresie spełniać będzie Państwowy Bank Rolny, w dalszym ciągu nazywany „Bankiem”.

§ 6. Bank wpłacać będzie do P.K.O. na rachunek S.F.O. do dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku odsetki od lokat w wysokości ustalonej corocznie przez Ministra Skarbu.

§ 7. Administracja oraz nadzór nad funduszem „D” S.F.O. i wkładami oszczędnościowymi uczestników tego funduszu prowadzone będą w trybie ustalonym dla funduszu „A” S.F.O.

§ 8. Z lokat otrzymanych z P.K.O. (§ 5) Bank udzielać będzie pożyczek uczestnikom funduszu „D” S.F.O. na cele inwestycyjne w ramach planu inwestycyjnego rybołówstwa morskiego, a w szczególności na remonty, uzupełnienie taboru i sprzętu rybackiego.

§ 9. Ustala się następujące warunki udzielania pożyczek określonych w § 8:

1) pożyczki mogą być udzielane tylko na podstawie opinii Społecznej Komisji Planu Połowów, powołanej przez Ministra Żeglugi;

2) okres spłaty pożyczki powinien być dostosowany do możliwości płatniczych uczestnika i odpowiadać okresom amortyzacyjnym taboru i sprzętu rybackiego, na remont którego pożyczka została udzielona;

3) pożyczki będą oprocentowane w wysokości 5% w stosunku rocznym;

4) bank powinien zabezpieczyć udzielone pożyczki według zasad przyjętych w bankowości;

5) bank ma obowiązek kontrolowania, czy pożyczka została użyta na cele, na które ją przyznano. W przypadku stwierdzenia uchybień Bankowi służy prawo wstrzymania dalszych rat pożyczki oraz zarządzenia zwrotu rat już wypłaconych z przypadającymi odsetkami.

Bank składa Ministrowi Skarbu i Ministrowi Żeglugi sprawozdania kwartalne z udzielonych z funduszu „D” S.F.O. pożyczek inwestycyjnych oraz z posiadanych na ten cel kredytów.

§ 10. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednio zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1943 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106).

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

Minister Żeglugi w z. *L. Bielski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*